

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. D. J.**, bytom H., zastúpený: *JUDr. M. K., advokát so sídlom J.*, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, so sídlom Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia Územnej vojenskej správa č. ÚVS BA-125-23/2008-OÚ zo dňa 24.04.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/109/2008-48 zo dňa 19.01.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/109/2008-48 zo dňa 19. januára 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu proti rozhodnutiu Územnej vojenskej správy č. ÚVS BA-125-23/2008-OÚ zo dňa 24.04.2008 z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaného, keď dospel k záveru, že žaloba bola podaná voči štátnemu orgánu, ktorý nerozhodoval vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. O skončení štátnozamestnaneckého pomeru v prvom stupni rozhodovala Územná vojenská správa Bratislava a o odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu ako odvolací orgán rozhodoval vedúci služobného úradu Územnej vojenskej správy Bratislava.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie, v ktorom uviedol, že základom a podstatou celého sporu bolo rozhodnutie ministra obrany Slovenskej republiky č. OU-11-328/2007 zo dňa 14.08.2007, ktorým bol dňom 15.08.2007 odvolaný z funkcie riaditeľa Územnej vojenskej správy Bratislava. Spochybnil či oprávnenou osobou s aktívnou legitímáciou na konanie, ktorá s ním mohla skončiť štátnozamestnanecký pomer podľa § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 312/2001 Z.z. bol orgán, ktorý vo veci rozhodol a či ním nemal byť v danom prípade vedúci služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Rozhodnutie ministra obrany Slovenskej republiky vzhľadom na svoju formu a obsah je nepreskúmateľné, a pri absencii obligatórnych náležitostí rozhodnutia v správnom konaní podľa § 47 správneho poriadku aj právne neúčinné. Preto spochybnil legitímáciu riaditeľa Územnej vojenskej správy Bratislava na akékoľvek ďalšie následné konanie vo veci. Konanie a rozhodovanie riaditeľa Územnej vojenskej správy Bratislava v prvom a druhom stupni považoval z vyššie uvedených dôvodov za nelegitímne. Preto za legitímny subjekt na strane žalovaného v žalobe zo dňa 24.06.2008 označil Ministerstvo obrany Slovenskej

republiky. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Územná vojenská správa rozhodnutím č. ÚVS BA-125-23/2008-OÚ zo dňa 24.04.2008 potvrdila rozhodnutie Územnej vojenskej správy č. ÚVS BA-125-8/2008-OÚ zo dňa 03.03.2008 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z.

Žalobca sa žalobou podanou proti Ministerstvu obrany Slovenskej republiky na krajskom súde dňa 24.06.2008 domáhal preskúmania rozhodnutia vedúceho služobného úradu Územnej vojenskej správy č. ÚVS BA-125-23/2008-OÚ zo dňa 24.04.2008 v spojení s rozhodnutím č. ÚVS BA-125-8/2008-OÚ zo dňa 03.03.2008. V žalobe namietal, že nebol dodržaný postup podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. v tom, že nebol zaradený na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a žalovaný sa s ním ani nepokúsil dohodnúť inak, a postup podľa § 118 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 312/2001 Z.z. v tom, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru mal žalovaný vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom. Súdu navrhol, aby zrušil rozhodnutie vedúceho služobného úradu Územnej vojenskej správy č. ÚVS BA-125-23/2008-OÚ zo dňa 24.04.2008 v spojení s rozhodnutím č. ÚVS BA-125-8/2008-OÚ zo dňa 03.03.2008 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 43 ods. 1 O.s.p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil

v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. rozhodujú sudy o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Sudy preskúmajú rozhodnutia a postup správnych orgánov na základe žaloby, ktorá ako procesný úkon účastníka konania musí obsahovať všeobecné (§ 42 ods. 3 O.s.p.) a osobitné náležitosti (§ 79 ods. 1 O.s.p., § 249 ods. 2 O.s.p.). Medzi osobitné náležitosti žaloby v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. patrí aj označenie žalovaného.

Žalobca síce označil ako žalovaného Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, avšak domáhal sa preskúmania a zrušenia rozhodnutia Územnej vojenskej správy č. ÚVS BA-125-23/2008-OÚ zo dňa 24.04.2008 v spojení s rozhodnutím č. ÚVS BA-125-8/2008-OÚ zo dňa 03.03.2008, ktorým s ním bol skončený štátnozamestnanecký pomer odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona č. 312/2001 Z.z. K žalobe tieto rozhodnutia pripojil a vytýkal im, že neboli dodržané podmienky stanovené § 40 ods. 2 písm. b/ a § 118 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 312/2001 Z.z.

Vzhľadom k tomu, že každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.), je potrebné prihliadať aj na obsah žaloby. Medzi označením žalovaného v žalobe a ostatnými v žalobe uvedenými skutočnosťami sú rozpory, preto možno v danom prípade konštatovať, že žaloba obsahuje vadu, ktorá je odstrániteľná.

Z ustanovenia § 43 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ak žaloba obsahuje vady, súd musí vyzvať žalobcu k odstráneniu týchto väd, stanoviť mu na to lehotu nie kratšiu ako desať dní a poučiť ho, ako má vadu odstrániť.

V ďalšom konaní krajský súd poučí žalobcu, že pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni a vyzve ho na odstránenie vady žaloby, ktorá spočíva v označení žalovaného.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/109/2008-48 zo dňa 19.01.2010 zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. novembra 2010

JUDr. Ivan R u m a n a, v. r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková